

Nová farnost P. Jaroslawa Batóga SVD

Verista P. Jaroslaw Batóg SVD po osm let žil v komunitě verbistů na hrozenkovské faře. Původem pocházející kněz z Polska spravoval farnost Velké Karlovice. Od červnaroku 2011 se stal správcem nové farnosti a právě kolem toho NOVÉHO se točil následující rozhovor.

Mohl byste nám připomenout, jak dlouho jste působil ve farnosti Velké Karlovice?

Oficiálně od 1. července 2003 do konce června 2011, takže celkem 8 let. To je téměř celá základní škola.

Mnoho lidí si možná nepamatuje nebo ani možná neví, že jste před tím byl na misiích v daleké cizině,

Já jsem byl v Angole.

Mohl byste nám tuto misii přiblížit?

Vezmeme to od začátku. Já jsem byl vysvěcen v 96. roce a hned jako novokněz jsem přijel do České republiky a na Vsetíně jsem působil jako kaplan do roku 1998, potom jsem odjel na misie. Rok jsem se připravoval v Portugalsku v Lisabonu. V Angole jsem byl od roku 1999 do roku 2000. Musel jsem odtud odjet proto, že jsem onemocněl a potom jsem měl komplikace, které nebyly slučitelné s pobytem v tropech. Tam je vysoká teplota a vysoká vlhkost a to mi dělalo špatně. Ještě rok jsem se léčil v Polsku a od roku 2001 jsem tady zpět v České republice. Napřed jsem byl tady v Novém Hrozenkově s otcem Waldemarem Griegrem SVD, se kterým jsme šli potom na Vsetín a od roku 2003 jsem dostal jako odměnu farnost Velké Karlovice.

Nyní jste na dalším misijním působišti, které zřejmě bude oproti těm předchozím jiné. Mohl byste nám říci, kde nyní působíte?

Je to farnost Uhříněves, je to vlastně Praha 22, je začleněna do města Prahy. Do té farnosti spadá 8 městských čtvrtí Dolní Měcholupy, Dubeč, Dubeček, Hájek, Kolovraty, Královice, Nedvězí a Uhříněves. Je to a vždy to byla jedna farnost, která má 4 kostely. Farní kostel Všetech svatých je v Uhříněvsi, potom v Dubečku kostel sv. Petra, v Kolovratech kostel sv. Ondřeje a Královicích kostel sv. Markéty.

V těch ostatních městských částech jsou nějaké kaple či kapličky?

Ne, ne, ne. Ty městské čtvrti jsou vedle sebe, je to opravdu velice blízko. Když si představíte Uhříněves v centru, tak já mám všude daleko tak 3 až 3,5 km.

Vaši novou farnost si máme představit jako město s městskou zástavbou a vše co s tím souvisí?

To je na tom to hezké, že to není typické město. Je to město, ale nemá paneláky, na okraji se sice nyní staví 4 patrové domy, ale není to takový šok, že jsem přešel z vesnice do velkého města. Uhříněves je takové 8 tisícové městečko, kde je velmi příjemně a blízko fary je takový divoký park. Není to tam jen beton a asphalt. Jediné co je problematické, je to, že tudy prochází hlavní cesta, po které přes den jezdí spousta a spousta aut. To je jediné, co mi připomíná, že jsem ve městě. Do centra Prahy to mám autem do 30 minut, pokud není zácpa. Pokud dojedu autobusem k metru, a pak pokračuji metrem, tak jsem v centru za 40-45 minut. Je to okraj, jihovýchod Prahy.

Zmínil jste, že Uhříněves má 8 tisíc obyvatel. Kolik obyvatel je asi v celé farnosti?

Něco kolem 20 tisíc.

A jak to vypadá s počtem praktikujících křesťanů?

Těch, co chodí v neděli do kostela, do těch všech kostelů, je asi 200.

To zase není tak zlé...

Myslím, že není a je. Jsou farnosti kde je lidí víc. Není to takové jak by to mělo být. Je to vlastně jedno procento z celkového počtu obyvatel.

Pro misijní působení máte tedy široké pole.

No, ano, uvidíme, jak to bude v praxi. Mohu zase říci, že je tam více opravdu uvědomělých křesťanů, kteří ví, proč do toho kostela chodí. Není to pro ně zvyk ani tradice, ale vychází to z jejich víry.

A kolik z nich je v aktivním věku?

No, já v neděli mám 3 mše. V 8 hodin v Dubečku a tam přicházejí ti starší, je tam jedno dvě děti a zbytek lidí 50-60 let. V Uhříněvsi na 9.30 hodin je více mladých, či mladších rodin. A pak v Kolovratech v 11.30 hod, a tam je nejvíce mladých rodin s dětmi. Tam je nová zástavba, která vznikla v posledních 20 letech. Tam jsou děti, asi z 60 lidí je tak 30 dětí.

Jak je to s vyučováním náboženství? My jsme zvyklí, že se vyučuje ve škole jako nepovinný předmět.
Jen v Uhřetěvsi jsou 3 školy a v každé škole jsou třeba jen 2-3 děti chodící na náboženství. Celkem mám v náboženství asi 20 dětí. Děti přichází na faru a tam je podle věku po skupinách vyučuji. Teď jsme začali.

Ve farnosti jsou činná i nějaká společenství?

Pracují, ale je to tak trochu mimo farnost. Od roku 1999 je v Uhřetěvsi ústředí Salesiánského hnutí mládeže - salesiánské spolupracovníci. Oni se věnují dětem a mládeži, vedou kroužky a kluby a pořádají různé akce a i tábory. A to nejen pro věřící děti.

Působí tam i salesiánský kněz?

Ne, oni fungují samostatně, jako středisko sdružující dobrovolníky a také mají zaměstnance placené z různých grantů.

S Vámi do Prahy odešel i vietnamský spolubratr Jan Křtitel - P. John Baptist The Hung Nguyen SVD.

No, Jan přijel do Prahy se mnou, ale samostatně se věnuje vietnamské komunitě. Je myšlenka zřídit komunitu – takovou „vietnamskou farnost“, která bude přidělena k jiné farnosti, nebude mít vlastní kostel... Uvidíme, jak se to podaří.

Je v Praze více věřících pocházejících z Vietnamu?

Je jich určitě více než tady na Moravě. Komunita je větší v Praze a na západ od Prahy je ještě větší. On to vše musí postupně zmapovat a najít si kontakty.

Pro jeho misi u nás v České republice to tedy byl posun dopředu?

Asi ano, ale on stále inklinuje tady k té staré oblasti. Ke komunitám, které má na Moravě a postupně hledá kontakty v Praze.

Po materiální stránce je to asi pro Vás náročnější, když máte spravovat 4 kostely a faru?

Já mám na mši třeba jen 70 lidí, ale všechny kostely jsou takové, že nepůsobí prázdným dojmem. Nejsou to velké kostely, lidé si sednou a stojí i vzadu a já mám dojem že kostel je plný. Po této stránce se nemusím trápit. Když je v kostele v Hrozenkově 70 lidí, tak je poloprázdný kostel. Uhřetěveský kostel je nádherný barokní kostel, všechny tam zvou ať se přijedou podívat, protože je to typické baroko. Krásně zdobený, pozlacené oltáře, nádherný kostel. Ty další kostely jsou o něco méně zdobené, ale jsou taky krásné. Moji předchůdci, o kostely pečovali a všechny jsou vymalované zvenku i zevnitř. Po té stránce nemusím 5-10 let nic dělat. Horší je to s farou. Faru mám obrovskou, fara je 2x větší než hrozenkovská fara, a tam bude třeba mnoho práce. Okna netěsní, dávno se tam nic nespravovalo...

Na faře jste nyní sám s vietnamským spolubratrem?

Ano, v této chvíli.

K Vám vždy nerozlučně patřila labradorka Elsa. Jak ta zvládla stěhování?

Pes vše zvládne bez problémů, protože pokud je s ním pán, tak to nevnímá. Ona si polepšila, protože má obrovskou oplocenou zahradu, která jde uzamknout, ona má výběh 25árů.

Stýská se Vám po Valašsku a Velkých Karlovicích?

Samozřejmě. Pořád říkám u nás a myslím tím v Karlovicích, ale doufám, že to za chvíli přejde protože to není fér vůči novým farníkům.

Jak jste pocítil jinou mentalitu lidí? A jak Vás noví farníci přijali?

Ne, ti co chodí kostela byli otevření a přijali mne jako svého, i když ještě nejsem jejich. Necítil jsem se sám a jsou vstřícní a pomáhají mi. Myslím, že v okrajových částech Prahy bydlí spousta lidí, kteří se přestěhovali z vesnic a třeba i z Moravy. Jsou tam manželství, kde jeden je z Prahy a druhý přišel někde odtud.

A jaký vzkaz pro nás máte?

Všechny zvou aby se přijeli podívat, jsou to krásná místa. Je to sice Praha, ale přitom je to na okraji. Je tam blízko les i pole, je to jiné než centrum města.